

Zdjęcie z archiwum Ireny Bauman

**Rada Redakcyjna i Zespół Redakcyjny
„Studiów Socjologiczno-Politycznych. Seria Nowa”
z głębokim żalem żegnają**

Profesora Zygmunta Baumana (1925–2017),

światowej sławy uczonego, jednego z pionierów odnowy socjologii polskiej po 1956 roku i współtwórcy polskiej socjologii polityki, członka redakcji „Studiów Socjologiczno-Politycznych” w latach 1958–1968 oraz przewodniczącego Rady Redakcyjnej „Serii Nowej” tego wydawnictwa. Uczony był absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego, w którym uzyskał kolejno magisterium (1954), doktorat (1956) i habilitację (1960). Był uczniem i współpracownikiem Juliana Hochfelda i jego następcą na stanowisku kierownika Katedry Socjologii Stosunków Politycznych (późniejszej Katedry Socjologii Ogólnej). W latach 1961–1968 był redaktorem naczelnym „Studiów Socjologicznych”. W marcu 1968 roku – w ramach represji politycznych – decyzją ministra szkolnictwa wyższego został usunięty z Uniwersytetu Warszawskiego. Po opuszczeniu Polski (w czerwcu 1968 roku) był do 1971 roku profesorem socjologii na Uniwersytecie w Tel-Awivie, a następnie – aż do przejścia na emeryturę (w 1990 roku) – dyrektorem Instytutu Socjologii Uniwersytetu w Leeds. W brytyjskim okresie życia Uczony swymi licznymi pracami zdobył światowe uznanie, stając się najbardziej znanym polskim socjologiem, wielokrotnym doktorem honoris causa licznych uniwersytetów zagranicznych, laureatem prestiżowych nagród naukowych, tematem kilkunastu monografii, wielkim autorytetem moralnym i intelektualnym. W naszej pamięci pozostanie jako wielki uczyony i szlachetny człowiek.

W następnym numerze naszego pisma podejmiemy pogłębioną analizę wkładu Zygmunta Baumana do socjologii, ze szczególnym uwzględnieniem Jego roli jako socjologa polityki.